Incipit exposicio venerabilis Bede super parabolas Salomonis

Parabole Salomonis filii David regis Israel. Parabole grece, latine dicuntur similitudines. Quod huic libro vocabulum Salomon ob id imposuit ut sciremus altius et non iuxta litteram intelligere que dicit. In quo domino (?) significat per parabolas turbis fuisse locuturum Christum. Qui etiam nomine ipso et pacifico regni sui statu regnum (?) Christi et ecclesie formam figuraliter denunciat, de quo scriptum est: Multiplicabitur eius imperium et pacis non erit finis, super solium David et super regnum eius. Sicut templi constructione ac dedicatione sancte ecclesie que tempore resurrectionis mee (?) dedicabitur insinuat. Ita et ipse filius est David et rex Israhel etiam turbarum testimonio que et recepturam (?) venienti cum palmarum ramis et laudibus occurrere declarantur (?), attestante autem (?) vulgata editione que parabolas que hebraice masloth vocantur parhoemias id est proverbia dicit recte ut ipso nomine auctoritati a vero (?) datur (?). Parabole enim res vere (?) unde (?) pariter (?) quia occulta sunt possunt non immerito proverbia vocari quia talia sunt que merito sepius in ore colloquentium versari ac memoria debeant retineri (?). Nam et proverbia ple-

rumque tam obscure dicuntur ut merito eadem possint etiam parabolarum nomine notari, domino attestante qui ait: Hec in proverbiis locutus sum vobis. Venit hora cum iam non in proverbiis loquar vobis, sed palam de patre annunciabo vobis. Quid autem utilitatis parabole Salomonis conferant sub incedendo (?) titulo in ostensionem (?) subditur: Ad sciendam sapientiam et disciplinam. Sapientia autem et disciplina sic est quomodo res vere (?) qualiter se in vere (?) operteat quemque verum (?) didicisse quo intencionis (?) ardore (?) dirigere quod operando gerere conveniat nosse. Sed autem ad intelligenda verba prudencie et suscipiendam eruditionem doctrine. Monet eos qui se inbuit (?) ut non solum sapientiam quam semel ipsi perceperunt impleant et disciplinam (?) quam cognoverunt servant (?) instruere sed etiam verbis prudencium quibus de perfectione (?) perficiat (?) libenter auscultare et hec sollerter intelligere curent. Iusticiam et iudicium et equitatem. Iusticia est mens que secundum regulam vitans (?) bene operum (?) iudicium in illis que vera discretione cum proximis agimus, equitas meo (?) cum sincerita in terrore dei scilicet ut hec que recte gerimus iudicatum (?) placere contendimus. Ut detur parvulis astucia et adolescenti